

MAGNUS VIITA

RAUTATORNI

Sisältö

Rautatorni	3
Paholaispeili	23
Limbo	91
Yökulkijat	110

© 2022, Magnus Viita
Kustantaja: BoD - Books on Demand,
Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand,
Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-6781-8

RAUTATORNI

”Missä olen? Miten jouduin tänne?”

Herra X oli herännyt vasta aivan äsken. Hän makasi selällään lattialla ja tuijotti suoraan ylöspäin. Lattia oli laadultaan kova, kylmä ja kostea. Tunnusteltuaan sitä vain hetken ajan saattoi herra X todeta, että se oli betonilattia – samanlainen kuin niissä teollisuushalleissa, joissa hän oli jomonia vuosia työskennellyt. Herra X päätteli olevansa jossain tällaisessa hallissa; katsoessaan suoraan ylös

hän näki katon, jota pitkin risteili suuria metallipalkkeja – samanlainen katto kuin teollisuushallissa.

Herra X pystyi näkemään ympäristöä jonkin verran, koska kyseistä hallia valaisi jostain tuleva valonkajastus. Silti oli varsin hämärää eikä herra X voinut nähdä hallin seiniä – siellä missä oletti niiden olevan. Hän nousi lattialta ja saikin itsensä jaloilleen.

Herra X halusi aluksi katsoa, mistä oli peräisin se valo, joka antoi valaistusta pimeään halliin. Noustuaan ylös hän

huomasi, että kajo tuli jostain hänen takaansa. Sen enempiä miettimättä herra X kääntyi paikallaan ympäri ja katsoi suoraan siihen suuntaan, josta valonkajo tuli.

”Mitä ihmettä silmäni näkevät?”

Herra X näki nyt jotain sellaista, jonka hän koki samaan aikaan sekä itseään pelottavaksi että kiehtovaksi: keskellä hallia kohosi suuri torni, jonka huipulta kajasti valo! Herra X tarkasteli tornia jonkin aikaa ja teki havaintoja: torni oli korkeudeltaan

noin 80 metriä ja halkaisijaltaan noin 10 metriä; se oli tehty kokonaan ruosteisesta raudasta, jonka pintaa peittivät ihmisten veri ja ulosteet; se oli läpileikkaukseltaan viisikulmion muotoinen; siinä oli vain yksi ovi eikä yhtään ikkunaa. Tällainen oli se torni, jonka herra X sai edessään nähdä. Hän jäi pitkäksi toviksi paikalleen ja mietti hermostuneesti mitä nyt tekisi seuraavaksi.

”Pitääkö minun kiivetä ylös torniin?”

Herra X lähti kulkemaan kohti ovea, joka näkyi aivan rautatornin juurella. Hän saapui ovelle ja pysähtyi sitten katsomaan mitä oli tornin sisällä: seinissä, lattialla ja katossa oli samaa iljettävää mössöä kuin myös tornin ulkopuolella; seinällä ovea vastapäätä näkyivät rautaiset tikkaat, joita pitkin noustiin ylös seuraavaan kerrokseen. Jonkin aikaa herra X olikin täysin vastahakoinen menemään sisään tästä ovesta. Lopulta uteliaisuus sai voiton – ”*Mitä on tornin huipulla?*” – ja niin herra X astui ovesta sisään tornin alimpaan kerrokseen.

”Nyt olen ansassa pimeydessä!”

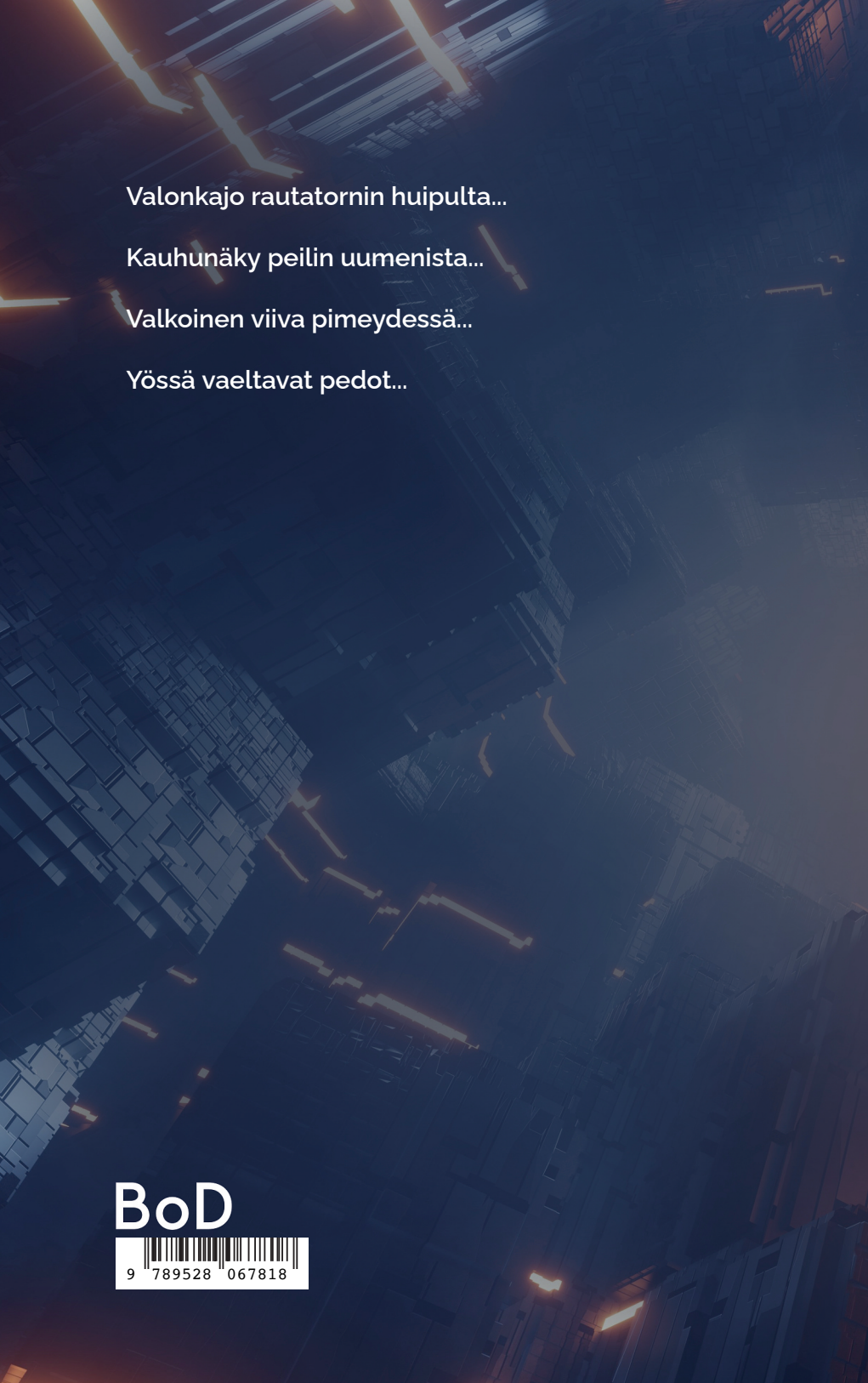
Samassa herra X kuuli tornin oven sulkeutuvan takanaan ja hän joutui aivan täydelliseen pimeään. Herra X kääntyi heti takaisin ovea kohti ja yritti avata sen. Mutta vaikka hän koettikin tätä kaikin voimin, ovi ei liikkunut paikaltaan yhtään. Herra X päätteli tästä, että joku oli vanginnut hänet tarkoituksella. Kyseinen ajatus sai sydämen lyönnit kiihtymään ja olon tuntumaan ahdistuneelta – ja samaan suuntaan vaikuttivat häntä

ympäröivä pimeys ja ilmassa leijuva veren ja ulosteen löyhkä. Silti herra X päätti jatkaa matkaa eteenpäin kohti yläkerrokseen vieviä tikkaita, koska muita vaihtoehtoja ei juuri näyttänyt olevan. Hän asteli hyvin varovaisesti tikkaiden luo, tarttui niihin tukevasti ja aloitti ylösnousun tornin toiseen kerrokseen.

”Tämä paikka on täysi helvetti!”

Herra X jatkoi hellittämättä tornin nousemista, kerros kerrokselta. Mutta tämä osoittautuikin monin verroin

kauheammaksi kuin hän oli osannut odottaa: tornin jokainen kerros oli täysin erilainen kuin kaikki muut; ne olivat täysin epäsymmetrisiä myös sisäisesti; lattia nousi ja laskeutui epäsäännöllisesti; välillä se oli suora, välillä taas kalteva; joskus lattia oli sileä, toisinaan taas oli rautapiikkien peittämä. Tätä kaikkea pahensi vielä se tosiseikka, että herra X ei nähnyt ympärilleen yhtään mitään – siksi hän joutui tunnustelemaan ympäristöään käsillään ja jaloillaan koko nousun ajan. Monta kertaa herra X saikin useita haavoja, ruhjeita ja mustelmia.

Valonkajo rautatornin huipulta...

Kauhunäky peilin uumenista...

Valkoinen viiva pimeydessä...

Yössä vaeltavat pedot...

BoD

9 789528 067818